

عنوان مقاله:

ارزیابی نواقص فنی در صنوبرکاری های مازندران

محل انتشار:

مجله جنگل ایران، دوره 11، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرهاد اسدی - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران

کامبیز اسپهبدی پاردکلایی - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران

سید احسان ساداتی - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران

خلاصه مقاله:

تولید اندک صنوبرکاری های موجود می تواند ناشی از عملیات کاشت، داشت و برداشت نامناسب باشد. برای روشن شدن نواقص موجود در عملیات فوق ابتدا در ۳۰ توده صنوبرکاری منتخب، مشخصات مساحت، قطر، ارتفاع و حجم درختان اندازه گیری و محاسبه شد. سپس اطلاعات فاصله کاشت اولیه، تعداد در هکتار موجود، درصد زنده مانی، ارتفاع نهال، و غیره به روش پیمایش میدانی جمع آوری شد. با استفاده از تجزیه علیت، روابط علت و معلولی بین متغیرهای مستقل و رویش حجمی مشخص شد و اثرات مستقیم هر یک از مولفه ها بر رویش به همراه اثرات غیر مستقیم آنها بر رویش تعیین شد. بر اساس نتایج حاصله مساحت توده ها بین ۳/۰ تا چهار هکتار متغیر بود. در بیش از ۶۰ درصد توده ها فاصله کاشت کمتر از ۲*۲ متر بود. درصد زنده مانی در اغلب توده ها کمتر از ۵۰ درصد بود. تنها ۱۰ درصد از توده ها رویش بیش از ۲۵ متر مکعب داشتند. تجزیه به مولفه های اصلی نشان داد که کم شدن فاصله کاشت مهمترین اثر را در کاهش رویش دارد. در میان صفات مختلف در تجزیه همبستگی، دسترسی به آب بالاترین میزان همبستگی مثبت را با رویش نشان داد. همچنین تراکم اولیه بیشترین اثر همبستگی منفی را با قطر و ارتفاع نشان داد. در تجزیه علیت نیز تراکم اولیه بیشترین اثر مستقیم منفی را بر رویش نشان داد. دسترسی به آب بالاترین اثر غیر مستقیم مثبت را بر میزان رویش ارائه کرد. با توجه به نتایج فوق عمده ترین نواقص صنوبرکاری های موجود به ترتیب فاصله کاشت کم و آبیاری کم است.

کلمات کلیدی:

افزایش تولید، تجزیه علیت زراعت چوب، فاصله کاشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1872735>

